

PISMO SODNIKU

Dragi sodnik!

Moje ime je Ema. Jaz bi na vašem mestu prosila vse prebivalce Višnje Gore, naj na listke napišejo, kaj bi oni naredili v primeru te sodbe. Potem bi žrebali in tisti predlog, ki bi ga izžrebali, bi nato tudi upoštevali.

Če bi jaz morala napisati svoj predlog, bi napisala, naj pred kozla nastavimo nižjo ograjo, za njo pa vrt poln svežega zelja in solate. Potem bi videli, ali bi kozel Lisec res preskočil ograjo in pojedel vse, kar bi videl.

Če bi kozel Lisec res preskočil ograjo in se zapodil na vrt ter pojedel vse, kar bi videl, potem bi ga morali za pet dni privezati ob drevo in mu dajati le en korenček na dan. Če pa tega ne bi storil, pa bi ga morali vsi višnjanski prebivalci do konca svojih dni pustiti pri miru.

Upam, da boste takrat, če se bo to še kdaj ponovilo, upoštevali moj predlog. Za mene kozel ni bil nič kriv, ker sploh ni mogel preskočiti plota in ni pojedel zelenjave, zato mu sploh ne bi smeli soditi. Kozli nimajo istih možganov kot ljudje, zato sploh ne vemo, če bi kozel pojedel zelenjavo. Morda je samo gledal na vrt in ni hotel nič narediti. Živali ne vedo, da je to od nekoga drugega in da si tega ne smeš prilastiti. Tako si jaz vse skupaj predstavljam.

S spoštovanjem,

Ema Krstanovič, 4.b

KULINARIČNO RAZVAJANJE ZA KOZLA

Recept za glavno jed:

PETERŠILJEVI ZAVITKI Z OMAKO

Sestavine:

- 650 g nasekljanega peteršilja
- 250 g špinače
- 450 g narezanih bučk
- 450 g naribanih jabolk
- 3 do 5 naribanih korenčkov
- 2 l vode
- 2 jajci
- sol
- poper
- 2 dl mleka

POSTOPEK:

Vzamemo nasekljan peteršilj, špinačo, vodo in 2 jajci. Sestavine damo v skledo in jih dobro zmešamo. Dodamo sol in poper. Nastane zelena brozga, ki jo damo v hladilnik za eno uro.

Med čakanjem naredimo še omako. V posodo damo narezane bučke, naribana jabolka in 3 do 5 naribanih korenčkov. S paličnim mešalnikom vse dobro premešamo in solimo. Za boljši okus dodamo še mleko. Tudi omako damo v hladilnik, vendar za 30 minut.

Lahko si vzamemo počitek.

Ob pravem času vzamemo obe jedi iz hladilnika. Zeleno brozgo, ki je postala trda in gosta, damo na desko in jo zvaljamo. Ko jo zvaljamo, jo narežemo na trakove. Trakove namažemo z omako in

jih zvijemo v spiralo. Zavitke pustimo čez noč. Naslednji dan so zavitki za kozla pripravljene.

Recept za sladico:

KORENČKOVE REZINE

Sestavine:

- 300 g sladkorja
- 400 g nasekljanega korenčka
- vanilin sladkor
- pecilni prašek
- 150 g moka
- 3 dl mleka
- 1 do 2 jajci
- smetana za stepanje
- kuhan puding (najboljše vanilijev)

POSTOPEK:

V skledo damo suhe sestavine, ki jih premešamo. Dodamo jajci in mleko. Še enkrat vse

zelo dobro premešamo. Da bo kozel imel boljši apetit, dodamo še nasekljan korenček.

Testo damo v hladilnik za eno uro.

Pripraviti moramo še nadev. Smetano za stepanje zlijemo v posodo in jo začnemo mešati počasi. Čez nekaj časa dodamo kuhan puding. Ko smetano in puding stepemo, pustimo na sobni temperaturi 15 minut.

Po počitku vzamemo testo iz hladilnika in ga zlijemo v pekač. Testo damo peči v pečico na 200 stopinj za 10 do 15 minut.

Po pečenju biskvit pustimo 5 minut, da se ohladi. Ko se ohladi, ga nadevamo s kremo.

Ko rezine narežemo, lahko kozel uživa v sladici.

Recept za pijačo:

KOZLOVSKI SMUTI

Sestavine in pripomočki:

- mešalnik za smutije
- 20 g nasekljanega peteršilja
- 2 do 4 korenčke
- 10 listov špinače
- 2 dl mleka
- 1 dl vode

POSTOPEK:

V mešalnik za smuti damo peteršilj, 2 do 4 korenčke in špinačo. Za boljši okus dodamo vodo in mleko. Mešalnik vklopimo, da se sestavine zneljejo. Ko mešalnik opravi svoje, smuti zlijemo v kozarce. Kozarec okrasimo.

KOZEL IMA ZDAJ POPOLNO KOSILO!

Tjaša Vreš, 4.B

Pismo sodniku

Dragi sodnik!

S spoštovanjem Vam sporočam, da tožba, ki ste jo v sredo, 21.12.2021, sprejeli na sodišču glede kozla in starejšega gospoda, ni pravična.

Nepravično se mi zdi, da boste kozla topli po senci, ker to zelo boli, ter gospodu s prevezo čez oči mahali nad glavo. Opozarjam Vas, da, ko boste pol ure s palico zamahovali nad njegovo glavo, Vas bo zelo bolela roka. Priporočam Vam, da tega ne počnete. Upam, da si premislite glede tožbe, saj bo to dobro za vse. Svetujem Vam, da se z gospodom in kozlom dobite skupaj na sodišču in se pomenite.

Vem, da če kozel želi krasti zelje s sosedovega vrta, je kazen potrebna, vendar ne mučenje. Za kozla, ki je še mlad, je kazen nepotrebna, če pa kozel to ponovi, pa lahko daste gospodu opozorilo.

Ne bodite nesramni do živali, saj potem ste neprijazni tudi do ljudi.

Zelo bi me razveselili, če tožbo ovržete in daste gospodu ustni opomin.

Če bo kozel še kradel zelje, bo moral gospod to zelje plačati.

Zelo sem ponosna na Vas in Vam želim lepe praznike!

Nasvidenje!

Dali Kotnik, 5.a

Kulinarično razvajanje za kozla



Po hudi kazni se je kozel odločil, da si bo sprostil dušo z dobro hrano. Na prašni vaški cesti je počakal na moderno in bleščečo limuzino in se odpeljal v veliko, lepo mesto. Sprehodil se je po ulicah in našel popoln kraj za potešitev lakote. Gostilno Pri veseli kozi.

To je bila imenitna restavracija s petimi Mischelinovimi zvezdicami, razkošna restavracija z belimi mizami, rumenimi stoli, kjer kozje razvajajo na prav poseben način. Na razkošnem meniju se znajde popraženo zelje na posteljici iz rukole in s ščepcem bazilike, kozji koktejli s posebej dodanim klorofilom in ščepcem rožmarina, slama iz na soncu sušene detelje, smoothi iz zmletih kalčkov in dodane sveže studenčnice, torta z regratovimi cvetovi, dišečimi cvetovi vijolic in trobentic.

Kozel se je utrujeno in žalostno privlekel skozi vrata. Takrat pa je k njemu pristopila natakarka in ga posedla na enega izmed udobnih rumenih stolov in mu prinesla okusno toplo predjed. Že pri prvem grižljaju je kar osupnil. Z veseljem je naročil še glavno jed. Naročil je zeljno glavo pretaknjeno s klinčki in popraženimi rožmarinovimi cvetovi, pol pa je svežo, kristalno čisto studenčnico. Zelo mu je bilo všeč. Še nikoli se ni tako sproščal in razvajal.

A to še ni bil konec. Po okusni in prefinjeni jedi si je privoščil še masažo. V masažnem salonu za kozle je bilo toplo. Videti je bilo, da so vsi kozli, ki so že bili tam, strašansko uživali. Naš kozel se je ulegel na masažno mizo, se sprostil in k njemu je pristopila močna maserka, ki ga je močno zmasirala in mu tudi popokala vse sklepe. Masaža se mu je zdela premočna, a po njej se je počutil odlično.

Naenkrat je postal žalosten, saj se je zavedel, da lepe stvari tako hitro minejo. Po njega je prišla limuzina in ga odpeljala nazaj v njegovo domačo vas. Še nikoli se ni počutil bolje. Po masaži in jedi je potreboval

počitek od sproščanja. Bil je vesel, da mu je sodnik kot odškodnino namenil kar 100 kozlovskih dinarjev, saj si drugače tega odličnega doživetja ne bi mogel privoščiti.

Ne glede na to, kako slabo se lahko začne dan, se z dobrim in okusnim doživetjem lahko odlično konča!

Sofija Kamenšek, 5.a

Kazen mora biti in mora biti vzgojna

Ko sem se zbudila, sem se zavedela, da bo to moj slab dan. To pa zato, ker sem sanjala, da sem v šoli pisala kontrolno nalogo in sem imela deset točk.

Ko je mama stopila v sobo, mi je rekla, naj pohitim, saj zamuja v službo. Oblekla sem se in šla v kopalnico, da se počešem. Ko sem šla na hodnik, sem se spomnila, da sem v svoji sobi pozabila šolsko torbo. Mama mi jo je prinesla in rekla, da mi zadnjič nosi torbo. Bili sva oblečeni, obuti in pripravljeni za odhod v šolo.

V šoli smo se s prijateljicami igrale bed dvema ognjema. V igri sem ostala s prijateljicama Anjo in Lili. Ko smo se vrnili v učilnico, je učiteljica rekla, da bomo naslednji dan pisali test MAT. Ojoj! Nič se nisem učila in vadila! Kaj pa bom sedaj? Že vem! Učila se bom!

Ko sem prišla domov, sem se spomnila, da smo se o testu pogovarjali že prejšnji teden. Ko sem povedala, je bila mama zelo jezna in besna. Rekla mi je, da bom za kazen delala namesto nje hišna opravila kar dva tedna. Po tem dogodku sem si v šoli vedno vse zabeležila in nikoli več nisem pozabila, kaj se moram učiti.

Tia Zadravec, 3.a

KAKO UMIRITI VULKAN HUDIČA

V vasi Višnja Gora je bilo vsak dan nekaj čudnega. Tam so ljudje na sploh bili malce nenavadni. Osebe, ki živijo tam, so Andraž Slamorezec - mestni svetnik, Klere Krivostegno, Lukež Drnulja, ki je nočni čuvaj in lastnik kozla Lisca. Tu živi še mnogo ljudi. Kozel Lisec je res bil nekaj posebnega. Nekaj, kar pa ga je zelo živciralo, so bili majhni otroci ter psi, ki so ga izzivali. To mu je res šlo na živce kakor tudi vulkan Hudiča, ki je vsak teden vsaj enkrat izbruhnil lavo. Vsi so se tega vulkana bali, saj jim je uničeval posesti, kozlu Liscu je šel samo na živce. Tako se je enega dne odločil, da pobegne od doma. Tedaj je po poti naletel, ko je bežal, na vrt Andraža Slamorezca, mestnega svetnika, ki je na vrtu imel prelepo, ogromno sveže zelje. Kozel Lisec je samo gledal in občudoval to prelepo zelje, saj si ga ni upal probati. Ampak to je Andraž Slamorezec videl iz drugačnega zornega kota, saj je mislil, da gre za krajo, ter je obtožil kozla in njegovega lastnika za krajo zelja iz tujega vrta. Tako je kozel Lisec pristal na sodišču s svojim lastnikom Lukežem Drnuljo. Sodniki so se na sodišču dolgo odločali ter razmišljali, kakšno kazen bi jima lahko dali, dokler ni prišel gospod Klere Krivostegno, ki je berač, ter povedal, kakšno kazen bosta dobila. Rekel je, da vse te občane muči in živcira vulkan Hudiča, legenda pa pravi, če v vulkan vržeš dve zlobni kradljivi duši, bo prenehal bruhati lavo. Vsi sodniki so se s tem predlogom strinjali ter takoj naslednji dan odpeljali kozla Lisca in njegovega lastnika Lukeža Drnuljo pred vulkan. Kozel ter Lukež sta stopila čisto ob rob vulkana in čakala, da ju sodniki in ostali porinejo v lavo. Nekaj časa so tam še vsi stali, dokler ni napočil čas, da Lukeža in kozla porinejo v vulkan. Ko sta padla noter, so se vsi občani Višnje Gore veselili z mislijo, da so se rešili vseh problemov. Vulkan ne bo več bruhal lave in v vasici ne bo več tatov. A na žalost so se vsi začeli prehitro veseliti. Ko je padel mrak in so vsi odšli v svoje postelje, sta

Lukež Drnulja in kozel Lisec oživela in prišla iz vulkana kot dva duha. Imela sta le eno nalogo, da Andraž Slamorezcu zgradita novo, višjo ograjo, tako da nihšče ne bo mogel gledati in krasti zelja iz njegovega vrta. Če bosta opravila to nalogo, bosta spet postala normalen človek in kozel. Kar pa sta si onadva najbolj želela. Garala sta vso noč vse do jutra, dokler nista naredila višje in povsem nove lepe ograje. Zjutraj, ko sta končala, sta se vrnila k vulkanu in sta spet postala normalna ter nista bila več duha. Vrnila sta se v njuno vasico in ponovno začela živeti brez skrbi. A še vedno ju je nekaj mučilo. V vulkanu zdaj ni bilo nikogar. Mestece se je tega zavedalo, zato so čim prej želeli nekaj ukreniti. Vsi so s skupnimi močmi zbrali veliko denarja, da bi lahko zgradili zid okoli Hudičevega vulkana. Ko so to naredili, lava ni več mogla priti do mesteca ter ga uničiti. Zdaj pa so res bili vsi brez skrbi, zadovoljni in srečni.

Katarina Polič, 7.a

SMRTNA KAZEN BREZUMNEGA KOZLA/PRIMER LAČNEGA KOZLA

Bilo je nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami v Višnji Gori. Ubogega kozla Lisca je peganjal kup otrok in psov. Začel je bežati in čez nekaj časa se je znašel pred velikim vrtom Andraža Slamorezca. Na njem je zagledal tri ogromne, sočne glave zelja. Iz hiše za vrtom je stopil sam mestni svetnik Andraž Slamorezec. Ko je videl kozla gledati na njegov vrt, je ponorel in šel takoj na sodišče.

Tam so se zbrali: Andraž Slamorezec, kozel Lisec, njegov lastnik Lukež Drnulja in sodnik. Andraž Slamorezec je začel s svojo zgodbo. Povedal je, da je gledanje na njegov vrt nesprejemljivo in da bi morali Lisca in njegovega lastnika Lukeža Drnuljo obsoditi na smrt. Sodnik je

premišljeval in premišljeval. Lukež Drnulja je branil svojega kozla in govoril, da gledanje čez ograjo ni prepovedano in da Lisec ni ničesar ukradel. Andraž Slamorezec se je začel razburjati in kričati, da si kozel in Lukež Drnulja zaslužita smrt. Sodnik je potrkal s kladivcem in rekel, naj se pomiri.

V sodno dvorano je poklical mestnega čarovnika Krivostegno, ki ob vsaki nevihti žrtvuje enega Višnjana »bogovom«. Cela Višnja Gora mu je verjela, da jih s tem zaščiti pred večjimi naravnimi katastrofami. V resnici pa je Krivostegno psihopat. Je serijski morilec, ki rad muči in »žrtvuje« ljudi. Takoj in brez obotavljanja je obsodil kozla Lisca in Lukeža Drnuljo na smrt.

Čez dva dni se je pred mestno hišo zbrala cela vas. Na sredini je bila postavljena giljotina in za njo sta stala kozel Lisec in Lukež Drnulja. Zraven je stal Andraž Slamorezec, ki je obžaloval svojo tožbo in ugotovil, da ni vredna dveh življenj. Ko je Krivostegno s surovim nasmeškom na obrazu rekel, da je čas za kazen, se je Andraž Slamorezec s strahom v srcu in brez pomisleka zadril: »Stojte!« A je bilo že prepozno. Kozel in njegov lastnik sta bila obglavljena pred Andraževimi očmi. Ta se je zgrudil na tla in si s težkim srcem priznal, da je prav on kriv za njuno smrt. Ko je prišel domov, si je s solznimi očmi obljubil, da se bo maščeval za svoja prijatelja. Začel je raziskovati in se poglobljati v primer lačnega kozla in spominjal se je dogodkov na sodišču, dokler ni končno prišel do zaključka: Krivostegno je kriv psihopat. Takoj je priletel na sodišče in tožil je Krivostegno.

Tako so se na sodišču zbrali: Andraž Slamorezec, Krivostegno in sodnik. Andraž Slamorezec je prišel pripravljen in takoj je dobil besedo: »Krivostegno je navaden psihopat, ki je ubil že mnogo Višnjanov s svojimi žrtvovanji. Rekel je, da nas bo s tem zaščitil pred naravnimi nesrečami. Ampak, ali je to res? Seveda ne. 13. julija pred dvema letoma je strela udarila v hišo Petra Steklobrisca in zahtevala tri smrtne žrtve. Torej nas Krivostegno ni zaščitil in samo išče

izgovore, da lahko ubija ljudi. Isto je storil s kozlom Liscem in Lukežem Drnuljo.« Sodnik je osupnil. Dve minuti je bila tišina, nato pa je sodnik obsodil Krivostegno na smrt.

Na dan njegove smrti se Krivostegno ni prikazal. Ljudje so ga čakali in čakali, a ga ni bilo od nikoder. Od tistega dne ga niso ne videli, ne slišali. Andraž Slamorezec pa si do konca svojih dni ni oprostil in je tudi sam izginil, kdo bi vedel kam.

Ela Švagerl. 7.b

MIŠJA SODBA NA RIŽEVI GORI

Na Riževi gori se dogajajo razburljivo razburljive stvari. Sploh ne vem, kateri dogodek iz pretekle preteklosti naj povem. Pasji napad na želvo, ježeve stopinje ...? Že vem, povedala vam bom o mišji sodbi na Riževi gori.

Nekega lepega dopoldneva je Andrejš tako kot vsako jutro hranil svojo miš. Andrejš je imel posebno vlogo na Riževi gori. Bil je nočni čuvaj. Ponoči je s svojo miško Mimo hodil po gori ter pazil, da se kdo ne potika naokrog. Imel je sovražnika in pol, s katerim sta imela zamere iz preteklosti. Ime mu je bilo Goltanož. Nekega večera, ko se je Andrejš sprehajal po mestu z miško Mimo, sta zaslišala glasen pok. Miška Mima se je tako prestrašila, da je Andrejšu skočila z rame na ograjo sosednje hiše. V tisti hiši je živel en in edini Goltanož. Goltanož je vedel vse, kaj se dogaja na Riževi gori. Andrejš ves obupan teka po Riževi gori in išče Mimo. A Mima je na oknu Goltanoža videla malo odprtino. V hipu je skočila noter. Niti se ni zavzela, nakar je na kuhinjski mizi zagledala rumen, lep in luknjast krompir. Ste mislili, da bom rekla sir, ne? Mima je zares oboževala krompir. V trenutku, ko opazuje z njenimi svetlečimi in na veliko odprtimi očmi, v kuhinjo stopi Goltanož in začne kričati na ubogo miš. Ko to zasliši Andrejš, že v prvem trenutku ugotovi, da je to Goltanož, ki kriči na ubogo Mimo. Mima cela prestrašena skoči iz okenske police

na mizo. Že jo Goltanož hoče udariti do smrti, pa ga prestreže Andrejš. Goltanož ves razburjen vpraša, kako je prišel v hišo. Odgovori mu, da so bila vrata odklenjena pa je kar vstopil. Andrejš pograbi Mimo ter odkoraka domov. Goltanož naslednje jutro pokliče na sodišče in že se sodba začne. Na mišjo sodbo pridejo vsi vaščani, tožilec, toženec ter sodnik. Vsi se zberejo na vrhu Riževe gore. To je bila za sodnika še večja dilema. Vedel je, da sta Andrejša in Goltanož že dolgo na bojni sekiri. Dolgo je bila tišina, nato pa se Goltanož oglasi. Zakriči, da bi bilo najbolje, da Mino ubijejo. Nato se oglasi Andrejš, da uboga Mina ni bila nič kriva. Sodnik se zadere, da naj utihneta. V smrtni tišini se oglasi stara ženica, ki predlaga, da miš spustijo. Ponovno se oglasi Goltanož, ki sliši, da se veliko meščanov obrača na stran Andrejša in Mine. Reče jim, da miš nima pravice stikati naokrog po drugih hišah. Pritrdi še, da ni njegov problem, če lastnik ne zna skrbeti za svojo žival. Spet nastane smrtna tišina. Noben ne ve, kaj bi še lahko rekel. Vsi strmijo v sodnika ter čakajo, da bi kaj rekel. A sodnik ne odgovori na neučakane poglede. Čakajo in čakajo, nakar mimo prikoraka pošten Bradokostje. Nobeden ni vedel njegovega pravega imena. Sodnik reče, da naj Bradokostja odloči o usodi Mine. Ni bilo dolgo, ko pade sodba. Miško Mimo naj petkrat udarijo po njeni senci, Andrejš pa mora vse to gledati obrnjen vstran.

Tako se vsi vaščani zadovoljijo s tem predlogom. Po kazni Mimo in Andrejša pustijo, da gresta domov. Čez nekaj mesecev pa že na ulici vidimo Andrejša, Goltanoža ter Mimo, ki skupaj sedijo, se hihitajo in skupaj opazujejo sončni zahod. Andrejš in Goltanož sta pozabila na vse stare zamere.

Lina Matjašič, 6.a

Ponesrečena sodba

(Kozel Lisec je pogledoval na vrt Andraža Slamorezca in zato ga je ta tožil.)

Drnulja: Moj Lisec ničesar ni kriv, saj ni zlega dejanja storil.

Slamarezec: Na moj vrt pogledoval je, želel obrati je moje zeljne glave.

Sodnik (premišljuje): Samo hudobna volja zlo misli. Lisec poželel si je prav tistega, česar nam bog prepoveduje.

Drnulja: Moj Lisec nikoli ne bi nalašč, kaj morem, če pa je neumen.

(Lisec steče iz sodne dvorane.)

Slamarezec: Vidite sorodniki, prijatelji, starešine, kozel ve, da se mu slabi piše, zato je pobegnil, kar pomeni, da ni neumen, temveč precej pameten.

(Lisec lovi muho po polju.)

Meščan 1: Poglejte! Po moji njivi taca. Poteptal mi bo pridelek, želi se nam maščevati za sodbo.

(Lisec pogleda navzgor, opazi velike črne oblake. Debela kaplja mu pade na smrček, ustraši se ter steče k bližnjemu hlevu pod streho.)

Meščan 2: Poglejte! V moj hlev teče, želi mi pregnati živino, želi mi povzročiti škodo, želi nam pokazati, da ni neumen.

(Lisec se v hlevu udobno namesti, zazeha ter zaspi. Zbudi ga glasen hrup, saj je zaradi močnega vetra drevo zgrmelo na električne kable. Vse luči so začele pojenjati in nato popolnoma ugasnile.)

Meščan 2: Pogledjte! Izklopil je luči, želi nam pokazati, da nas lahko premaga.

Sodnik: Ta žival je prepametna. Takoj ga moramo pokončati, preden on nas. Meščani, vsi pograbite orožje ter urno za menoj!

(Lisec steče iz hleva, saj se prestraši hrupa ter se zapodi za metuljem, ki je ravno zletel iz ograje.)

Sodnik: Obkolite ga! Pohitite! Gremo!

(Lisec zmedeno gleda meščane, stopi korak nazaj in na njegovo nesrečo stopi na trn. Tačka ga močno zaboli, zato izpusti glasen krik in s kopitom močno udari po votlem lesu, da kar zadoni. V tem hipu oblaki postanejo pretežki in se mrzle debele kaplje vsujejo po meščanih.)

(Meščani razprtih oči, brez besed pokleknejo.)

Sodnik: Kako je to mogoče? Tako si pameten, tako mogočen, toliko zmožen, ti nisi kozel, ti si naš bog!

Pina Batič, 8.a

PIPI SE RAZKUŽI

Nekoč je živila mestna kokoška Pipi. Neko jutro, takoj po njeni ločitvi s petelinom Stankom, se je odpravila na zajtrk v mestno restavracijo »Pri Napi«. Takoj, ko je sedla za mizo, je k njej pristopil njen najljubši natakar in hkrati tudi njen ljubimec, petelin Janko. A takoj, ko ga je njegova žena račka Napi videla, je zakričala tako glasno, da se je slišalo v sosednjo vas. Takoj se je odmaknil od mize in prepustil delo drugim natakarjem. Napi je slutila, da se nekaj dogaja med Pipiko in Jankom, a ni vedela, da imata afero, zaradi katere se je

Stanko ločil od Pipike. Od takrat je Stanko njen največji sovražnik. Natakarkar je prižgal TV. Na televiziji je bil JJ, ki je razlagal o novih varnostnih ukrepih; raskuževanju rok in nošenju mask. Vse to zaradi novega virusa Kurje gripe. Takoj so si vsi naredili maske in si razkužili roke. Pipika je plačala račun in odšla v trgovino z oblačili ... Ko je prestopila prag, si je pozabila razkužiti roke! Ravno takrat je mimo prišel njen bivši mož Stanko, sedaj njen največji sovražnik, in to videl. Takoj je pozval svojega prijatelja JJ, naj jo pošlje na sodišče. Pipika se je počasi odpravila domov pripravljati na sodni proces. Ta se je zgodil naslednji dan. Na sodnem procesu je bila najhujša kazen smrtna. Ko je naslednji dan zadnja izmed vseh stopila v sodno dvorano, je bila dvorana čisto polna. Na sodniškem stolu je videla sedeti Challeta Salleta, priznanega mestnega sodnika. Ob njem je sedel JJ. Med svetovalci pa je sedel njen bivši mož Stanko. Med občinstvom se ji je nasmihal njen ljubimec Janko, s katerim je bila še njegova žena Napi, katera se je pa zlobno nasmihala. Pipika je sedla na stol in med sodnim procesom se je razkrilo vse. Od njene afere do njenega zločina. Napi je prizadeto in jezno še pred koncem odkorakala iz dvorane. Že čez dve uri so izrekli kazen. Bila je smrtna! Naslednji dan so se objokana Pipika in vsi meščani zbrali na Glavnem trgu, kjer je stal velik sod raskužila. Tudi Napi se je prikazala in dobila pravico, da lahko ona izvede smrtno kazen za Pipiko. Ta je stala na koncu odskočne deske in Napi je stala za njo in ji rekla: »Prav ti je!« ter jo potisnila v sod raskužila. Nihče ne ve, ali je zares umrla, ampak sod stoji tam še danes v opomin meščanom.

Špela Kolbl in Neja Kodrič, 9.b

LISJAK

»Dobrodošli na tristoto obletnico mesta Divje Kraljestvo. Danes je zelo poseben dan, saj ni samo obletnica mesta! Danes bomo okronali novega kralja!« veselo napove general Volk. Predstavljamo vam novega kralja Leva Velikega ... Meščani so zmedeni, ker kralja ni na oder, tudi generala zgrabi panika. Straži ukaže, naj takoj poiščejo kralja in krono. General Volk razmišlja in se spomni, da je pred kratkim videl Lisjaka blizu odra, zato ga osumi ugrabitve in pošlje stražo nad njim. Lisjak beži, kakor hitro ga nesejo noge, samo za hip se obrne in vidi celo stražo, ki ga lovi. V tistem se domisli, kako bi lahko pobegnil straži. Zato v naslednjem ovinku hitro skoči v kanalizacijo, ki jo dobro pozna, saj jo je po celem mestu gradil sam in pozna vse kanale ter pot do doma na pamet. Tako se je otresel stražarjev in hitro odletel domov.

Ko pride domov je zelo šokiran, saj ne more verjeti, zakaj ga je general obtožil. Pomislil je, da je verjetno zato, ker je lisjak in za lisjake so vsi prepričani, da kradejo. Bil je jezen in je hotel dokazati, da lisjaki niso kradljivci, zato je hotel ugotoviti, kdo je ukradel krono in kralja. Odločil se je, da bo šel v knjižnico, kjer bo našel vse podatke o osebah. Prizadeval si je ugotoviti, kdo stoji za vsem tem, kaj bi kradljivec oziroma ugrabitelj imel od tega. V knjižnici je delala njegova dobra prijateljica Koza, ki bi mu lahko pridobila te podatke. Vedel je tudi, da ga straža išče, zato se je moral primerno obleči in pokriti glavo s kapuco. Ko je prispel v knjižnico, mu je knjižničarka dala vse datoteke ter vse podatke in tako je začel raziskovati. Ugotovil je, da so edini, ki bi imeli koristi od ugrabitve, general Volk, njegovi glavni štirje stražarji in bankir Zajec. Saj če bi kralj Lev Veliki izginil ali umrl, bi general Volk postal kralj, njegovi stražarji bi postali generali in bankirju Zajcu bi se obetal veliko premoženje. Zato je vedel, da so general Volk, njegova straža in bankir ukradli kralja. Moral je samo še ugotoviti, kam bi lahko skrili kralja in krono. Pregledal je še nekaj datotek in na eni datoteki

zagledal načrte z lokacijami. Hotel je podrobneje razbrati načrt, v tistem trenutku je mimo priletel neznanec in podrl Lisjaka na tla, mu vzel datoteko in mu rekel, naj preneha preiskovati, sicer se bo zanj slabo končalo. Lisjak ga je hotel ujeti, vendar je bil neznanec preveč hiter za njega. Mislil si je, da bi lahko bil Zajec, saj je bil zelo hiter, ni pa bil prepričan, saj je le ta nosil masko. Ko se je vračal domov, je po mestu videl veliko letakov, na katerih je bila nad njim razpisana denarna nagrada. Hitro se je potuhnil domov in razmišljal, kako bi dokazal svojo nedolžnost.

Domislil se je, da če gre še enkrat raziskovat v knjižnico, bi ga neznanec ali bankir Zajec najverjetneje zasledoval, ker bi mu hotel preprečiti, da pride do načrtov. Tako je storil. Nemudoma se je odpravil v knjižnico in še enkrat brskal po datotekah in šele po eni uri iskanja se je končno pojavil neznanec in mu še enkrat ukradel datoteke ter rekel: »Vidim, da se rad igraš z ognjem, Lisjak! Dajem ti še eno priložnost, da odideš. Če te pa še enkrat vidim tukaj, je konec s tabo!« Zgodilo se je točno tako, kot si je Lisjak zamislil. Lisjak je odšel, se skrnil in počakal na neznanca ter mu začel tiho slediti vse do jame imenovane Črna skrivnost. Ko se je Lisjak neopazno priplazil v jamo, je videl kralja zaprtega v kletki in poleg njega je ležala tudi krona. Videl je tudi generala Volka, stražo ter bankirja Zajca, ki je v bistvu res bil ta neznanec. Po vsem tem je Lisjak vendarle imel prav. Lisjak se je skrnil in počakal, da vsi odidejo. Ko so vsi odšli, je hotel osvoboditi kralja, a ni našel ključa. Kralj Lev Veliki mu je povedal, da je ključ na mizi v skrivnem kovčku, a ko je hotel odpreti kovček, je bil tudi ta zaklenjen. V tistem je slišal, da nekdo prihaja in se je hitro skrnil. Videl je dva stražarja s ključi kovčka. Sedla sta na stola in zaspala. Lisjak je previdno vzel ključe, odprl kovček in ravno, ko je želel odpreti kletko kralja, so prišli general s svojimi stražarji in direktor Zajec. Lisjak je hitro razmislil in se odločil, da bo ključe dal kralju Levu in se predal. Tako je bil naredil in general je zadovoljno rekel: «Mislil sem, da ste vi, lisjaki, pametnejši! V bistvu ste pa

navadni lopovi!« Tako so uklenili Lisjaka in ga peljali na sodišče, kar je pomenilo, da so Leva pustili tam samega s ključi.

Na sodišču je sodil general, obsodil ga je umora in tatvine krone. Kazen je bila usmrtitev z obešanjem. General je Lisjaku dovolil, da spregovori še zadnje besede: »Veliko vas misli, da smo lisjaki kradljivci, zviti in prevaranti ... Povem vam, da se motite in to bom tudi dokazal, boste že videli!« je rekel Lisjak. Meščani so se mu samo smejali in se začeli dreti: «Obesite ga!« Ko so Lisjaku že privezali štrik okoli vratu, si je mislil, da Lev ne bo prišel in je skoraj je že obupal. V zadnjem hipu je kralj vendarle prihitel in ukazal: »Stojte! Lisjak je nedolžen! General in njegova straža in Zajec so tisti, ki so me ugrabili in ukradli krono!« Meščani so bili zmedeni. Kralj je ukazal, naj zaprejo generala, bankirja in njegovo stražo. Tako so pristali v ječi.

Še enkrat je mesto praznovalo obletnico in kronanje kralja. Kralja je tokrat kronal Lisjak in kralj ga je razglasil za generala. Tako so veselo praznovali in proslavili novega kralja, generala in obletnico mesta.

Tanej Handanovič, 8.a